

TORONTÁLI KÖZLÖNY.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Nagykikindán.

Egyesült „Kikindai Közlöny“ és „Felső Torontál“

Megjelenik: vasárnap és csütörtökön.

Előfizetési díj:

Póstán küldve, vagy házhoz hordva: Egész évre 14 kor
Félévre 7 kor. Negyedévre 3 kor. 50 fill.

Egy szám 20 fillér.

A szegény nép bajai.

Nem hiszek azokban a rémhírekben, melyekkel néhány budapesti lap a nemzetiségi szocializmus dolgában telekiürtöli a világot. Ugy tűnik fel ez a dolog, mintha nyilvánvalóan sugalmazott cikkek lennének ezek, hogy indokoltnak lássék egy esetleges hajsza a „parasztzocialisták“ ellen.

El sorok írója ismeri a népet és tagadja, hogy azon vármegyékben, a hol a falusi nép között a szocializmus terjed, forradalmi lenne a hangulat. Sőt ellenkezőleg a nép békésen szervezkedik és a szocializmusból csak azt veszi be, a mi nem esik rovására magyar voltának és a föllebbvalók iránt való kötelességnél. Sőt, hogy tovább menjek, nem is szocialista ez a nép, hanem elégedetlen, elkeseredett, züllésnek indult. Végső elkeseredésében természetesen szívesen tömörül egy oly mozgalom köré, a mely helyzetének javítását célozza. De azon pillanatban, a midőn kivánságai — és ezek oly szerények — kielégítést nyernek, megszűnnek for-

rongani, mozgolódni, abezugolni s újra a régi munkás paraszt lesz.

Szörnyülködve olvassuk gyakran, hogy milyen alávaló helyzetben sanyalódik a ruthén, vagy orosz paraszt. Hogy esztendőn át nem lát husételt, nem lát rubelt, lakása rondább mint az ól, erkölse mérhetetlenül romlott, ez a nyomoruság szinte leírhatatlan. Elszörnyülködünk s mialatt a részvét könnyétől csillogó szemünk a messze oroszikságok felé tekint, nem látjuk, hogy közvetlen közelünkben, ebben a Kanaánnak csufolt Potemkin országban hasonló nyomorban teng a népség egy része.

Az a nyomorult föld, a melyet az oláh és magyar paraszt vagyontulajdonsága folytán csak a leghitványabb tud megművelni, úgy megvan adózva, mintha legalább is prima föld lenne. Ebből megélni tehát nem tud, mert a jövedelem fele adóra megy. Másik jövedelmi forrása; a napszám az uraságnál. Télen, tavasszal és ősszel 40—60 krajczár között változik a napszám, nyáron magasabb néhány hatossal. Munka azonban nincs mindig s az ünnepek is mintegy 80 napot

hagynak dologtalanul, marad 285 nap, ebből 50-et dolgozik a maga számára a legjobb esetben 100 napon át dolgozik az uraságnak.

Keres tehát 50—60 forintot egy évben. Családja rendszerint nagy a magyar parasztnak. Gorkij Maxi a nyomor írója ezek között ép oly tanulmányt tehetne, mint odahaza. Ne higyjünk a hazug jelentéseknek, a melyekben a statisztika számol be a nép vagyoni állásáról. Higyjünk a népnek, a mely kétségbeesetten rimáncodik segítségért.

Az olyan járásokban, a hol már tetőpontjára hágott a nyomor, természetes, hogy csak csendőri erővel lehet fenntartani a rendet. Az elkeseredett nép hangulata izzó s lázongana akkor is, ha soha hírét se hallotta volna a szocializmusnak.

A helyett, hogy békességes szándékkal, új kereset nyújtásával, vagy legalább okos közigazgatással igyekeznének a bajokat ellensúlyozni, még a közvéleményt próbálják bizonyos oldalról a szerencsétlen nép ellen felizgatni.

Ólomgolyót az éhező gyomorba kenyér helyett! ez a jelszava a „fajmagyar“ sajtónak.

TÁRCA.

Az orvos.

Tilda könyezve nyújtotta oda kezét Sándornak.

— Isten veled!

— Ne bucsuzzunk még Tilda kisaszony, szólt elszántan a fiatal ember. Ön szeret engem, én szeretem önt, és ha akarjuk, nincs az a hatalon, amely arra kényszeríthessen, hogy lemondjunk egymásról. Akarni kell, édes Tilda és győzni fogunk minden poklon keresztül. Ha igazán szeret, akarni is tud.

— Ne kinozzon Sándor. Ugyis elég sok a bajom. Ha maga is tul feszíti a hurrt, talán a halálba kerget.

— Ha igazán szeretne, nem beszélne így Tilda. A szülői hatalomnak is van határa.

— De hát mit csináljak, az Istenért?

— Hát ha magától nem jön rá, hogy mit kell cselekednie, megmondom én! Ha eljön az az ember és megkéri a kezét, nyissa ki az ajtót, és hívja be a papáját, meg a mamáját. Amikor bejönnek és együtt lesznek mindnyájan, szedje össze a bátorságát és beszéljen eképpen: Uram én nem szeretem önt. En Dömsödy Sándort sze-

retem és vagy az övé leszek, vagy a halálé. Ne próbálja meg, hogy a szüleim révén kényszerítsen bele egy olyan házasság életbe, amelytől undorodom. Ha van egy kis szíve és ha van önben férfiaság, akkor ezek után le fog mondani rólam. De ha nem mondana le s mindezeknek dacára is a férjem óhajt lenni, tudja meg, hogy soha nem leszek önnek jóra való, hű felesége. Meg fogom csalni és gyűlölni fogom. — Ezt mondja, Tilda, annak az embernek és biztosítom róla, úgy elmegy, hogy soha többé nem fog visszatérni.

Tilda lesütötte szőszke szép fejét s percekig tartó töprengés után ilyen szólt:

— Szörnyű hosszú prédikáció ez, kívülről kell betanuinom, hogy elmondhassam.

— Tilda, édes Tilda szólt a fiatal ember elragadtatva. Új reményt érzett a szívében, mikor látta, hogy a leány nem utasítja el a tanácsát.

Megragadta a keskeny, fehér, finom kezét és csókjaival borította el.

— De mit szól majd a mama, ha én annak a bácsinak így kiadom az utját? A mama talán sirni fog, amért így megszegyenittem a kedvencét. . . De a mama nagyon szeret engem és hamarosan bele fog nyugodni. A legnagyobb baj itt a papa. Amit ő fejébe vesz, annak meg kell történnie, ha török, ha szakad. A papa

dühöngeni fog. Talán megver. Azt nem bánom. Magáért Sándor elszenvedem azt is

Sándor térdre borult Tilda előtt s a lelki gyönyörűségtől könyezve csókolta a kezét, a ruhája fodrát.

— Talán elkerget, folytatta mosolyogva Tilda és akkor? . . . akkor elmegyek oda, ahol szívesebben látnak — elmegyek magához Sándor.

A férfi elragadtatással ölelte magához a leányt s forró csókokkal halmozta el arcát, ajakát, szemét.

Tilda önfelelt boldogsággal türte percekig a szerelmes kitörést, aztán szelíden kibontakozott Sándor karja közül.

— Elég volt, édes Sándor. Még meg láthatnak.

— Tehát bizhatok Tilda?

— Bizhat.

— Hihetek?

— Higyen. Bátor leszek és a legnagyobb viharban magára fogok gondolni. Csókkal, öleléssel, esküvel bucsuzott egymástól a két szerelmes

— Győztem, ujongott a boldog Sándor, amint lesietett a lépcsőkön. . .

— Az övé leszek mondta önmagának szilárd elhatározással Tilda. Az övé leszek, vagy a halálé.

Másnap déli 12 órakor kopogtattak a fehér leány-szoba ajtaján.

A józan magyar közvélemény azonban nem kér a honmentés ezen fajtájából, hanem követeli, hogy ne csendőröket, katonákat küldjenek a mozgolódó nép nyakára, hanem szállítsák le adóját, adjanak neki munkát és a mi a fő adjanak neki becsületes nap-számot. Azzal, hogy vészhirekkel kürtöljük tele az országot és ráfogjuk az éhes parasztok tömegére, hogy aratási sztrájkjal fenyegetődznek, elérhetjük azt a célt, hogy tüzzel és vassal nyomja el egyes vidékeken a mozgalmat a fölppaprikázott hatalom. De hogy aztán megfogja keserülni e szűkeblüségét és barbárságot az ország, az bizonyos.

Ugy látszik, hogy a békés szociális munkálkodásnak véres földből kell kisarjadzania, mert sem közigazgatásunk, sem a sajtó nem tud a kor humanus magaslátára emelkedni.

E. D.

Viharos közgyűlés. Pap nélküli temetés.

Mind a kettő ott voltam. A közgyűlésen az elégedetlenség szülte viharon nem csudálkoztam, a temetésen sirt a lelkem.

Szomorubb látványban még nem volt részem.

Régi lakója vagyok városunknak, sok, az élet küzdelmebe belefáradt, öngyilkost kísértem már el utolsó útjára, olyant is, a kinek diszes temetésén a kaporsó előtt három pap haladt, a koporsót pedig a hatóságok és az egész város közönsége követte, de pap nélküli temetésen most voltam először.

Tóth Péter és Masa Erzsébet, mert törvényes házasságra nem léphettek, bűnös halált választottak, öngyilkosok lettek és a pap ezért az egyházi temetést megtagadta, daczára hogy a városi or-

— Szabad, mondta szorongó szívvel Tilda.

Belépett ő, a várt és rettegett vendég. Selestyey Balázs, a negyven éves orvos, két budapesti ház s egy csinos vidéki földbirtok tulajdonosa. Magas, erős férfi volt, termete már a hizás felé hajlott. A sasörrel fölött apró, hideg, barna szemek villogtak, nagy husos szája fölött két erőteljes ránc arulta el az élet küzdelmeit ismerő, erős elhatározású embert.

Tilda lelke előtt feltűnt a 26 esztendő Sándor sudár, elegáns alakja, a piros ajka fölött kunkorodó fekete bajusz s a beszélő nagy fekete szemek, melyekben ragyogott a szerelem.

— Milyen más ő! gondolta magában, mialatt zavartan, kinalta meg székkal a vendéget. Az nem űlt le, állva maradt és odalépett Tilda elé.

— Kegyedet bizonyára értesítették szülei, hogy mi járatban vagyok. Bocsásson meg, hogy nem szoltam előbb kegyednek erről az én nagy elhatározásomról, amely első sorban is Önt érinti. Nem vagyok már szeles és csinos fiatal ember, aki a külsőjével megtudna hódítani egy olyan szép és naiv leányt, mint amilyen kegyed, Tilda. Szeretem már négy év óta, amikor olyan beteg volt s engem mint orvost hívtak először házukhoz. Most is látom kegyedet a láztól tűzpiros arccal hánykolódnai a fehér vánkások között. Mily

vos igazolta, hogy az öngyilkosok elmezavarban követték el tettüket.

Miért tagadta meg a pap a szerencsétlen öngyilkosok beszentelését, holott városunkban, a környéken, sőt mindennütt az egész országban eddig mindig egyházi temetésben részesítették az öngyilkosokat? — Ezt kérdezi mindenki, ezt kérdezte a pap nélküli temetésen a zugolódó nép a rendőrkapitánytól is, a kinek sikerült ugyan a népet lecsendesíteni, de a kérdésre a felelettel adós maradt.

Szegény bűnösök, a kik immár frissen hantolt sirban aluszszátok a mély-séges hosszú álmot, hát minek is jötetek Nagyikindára meghalni, hisz jobb lett volna Bikácson vagy Majdánban megválni az élettől, ott bizonyára úgy temettek volna el benneteket, a hogyan az Isten képeére teremtett embereket szokás eltemetni.

De ha már ide hozott a sors benneteket: Nyugodjatok békével!

*

A róm. kat. hitközség nevezetes közgyűléséről még mindig sokat beszélnek a hívek.

Beszélnek pedig leginkább azokról a határozatokról, a melyek egyáltalában meghozva nem, de azért mégis megfélebbezve lettek.

No de kezdjük előlről.

Az elnök belép a terembe, rettentés abozug, kivele, fizetni, szavakkal fogadják.

Perczekig nem engedik szóhoz jutni, alig kezd a szokásos „tisztelt ülés megnyitok az ülés” bevezetést, oriai abozug hangzik ismét fel, mely fűlsiketítő abozug akkor éri el tetőpontját, midőn a hitközségi elnök üdvözlí a szép számban megjelent hitközségi tagokat. — Az óriási abozug csakugyan a mellett bizonyított, hogy a gyűlés nagyon látogatott volt.

Kezdődött volna a tárgysorozat, de az elnököt még mindig nem engedik szóhoz jutni, a hitközségi jegyző olvas valamit, de a zajtól nem lehet hallani, hogy mit.

szép volt akkor. Mint egy szerelem lángjától megperzselt angyal. Baja veszedelmes tüdőgyulladás volt s én a halál öleléséből szabadítottam ki kegyedet. Mondhatatlanul boldog voltam, amikor meggyörödtöm róla, hogy tudásommal és igyekezetemmel sikerült az ön életét megmentenem. Éjeken át virrasztottam a beteg ágyánál s mialatt ön üdítő álmait aludta mint lábbadozó beteg, bennem édes, kinos harcok dultak, mert az első látásra megszerettem önt. Soha nő nem férközött a szívemhez, tanulmányaim és dolgaim elterelték az életemet ez érzéstől. Most kerültem csak abba a helyzetbe, hogy végre lelkiismeret fordulás nélküli törődhettem a magam dolgaival is. És talalkoztam egy beteg leánnyal, aki egy nap alatt drágább lett nekem, mint az életem, a tanulmányom, a pályám sikerei. Sohasem örültem úgy egy orvosi sikernek, mint amikor önt sikerült visszaadnom az életnek. Kegyed lázából feleszmélve alig vetette még rám szeméit, alig ismert, én már az öné voltam, testestől lekeestől. Ahogy éjszakákat virrasztottam ágyánál — a szülei el voltak ragadtatva páratlan lelkiismeretességem miatt arra gondoltam, hogy nekem immáron elvitázhatatlan jogom van önhöz, mert nekem köszönheti az életét. Szólni akartam. Valabánszor kegyed felébredt álmából s nyájasan és halásan szorongatta kezeimet, sürgető, parancsoló vágyat éreztem, hogy

Az izgatottság tetőpontra hágott, midőn egyszerre a tömeg utat nyit és a teremben megjelenik a városi rendőrkapitány.

Az elnök felugrik, székét odakinálja a rendőrkapitánynak és arcán leolvasható az a gondolat: „Leó, téged az Isten küldött most ide.”

A rendőrkapitány rögtön tisztában van a helyzettel és a reá várakozó feladattal. Tenyerébe hajtá fejét, gondolkozik azon rendőri tapintat felett, a melynek alkalmazása a vihart lecsendesíthetné.

Halt! Meg van!

Félre vonul Kasztori János elnökkel, majd kiadja a jelszót, ha Kasztorit diszelnöknek megválasztják, rögtön lemond elnöki állásáról.

Elfogadják, de még mennyire!

És feláll a rendőrkapitány, mély csendben megteszi az indítványát, az indítványt elfogadják, sőt meg is éljenek — a kapitányt.

Kasztori János meghatottan köszönte meg a bizalmat és kijelentette, hogy az új választásig a hitközség ügyeit vezetni fogja.

Most van egy rendőri tapintattal megválasztott diszelnök.

Minden rendben van, csak a temetőben szólal meg időközönként Flóri Kovács kápolnájának harangja, oly bánatosan szól, siratja szegény gazdájának a Laschó-féle takarékpénztárban elveszett alapítványát.

S.

HIREK.

Búcsúestély.

Egy pár nap még és eltávoznak tőlünk a mi huszárjaink, hogy új állomáshelyükre, Galicziába menjenek. Távozásuk alkalmából a polgárság bankettet rendezett kedden este a Nemzeti szálloda disztermében, a hol fényesen dokumentálódott az a tény, mely a 3 Hadik huszárok között és a város polgársága között barátság és jóegyetértés tekintetében 12 éven át zavartalanul fennállott.

megnyilatkozom s bevalljam, hogy örülden szeretem. Az arczom elváltozott, a hangom elakadt e lelki küzdelemben s kegyed ilyenkor csodálkozva nézett rám: Nem tudott érteni a szememből, a zavaromból . . .

Tilda sirt.

Az orvos folytatta:

— Arra gondoltam, hogy kegyed még csak nem is sejtí, micsoda harc folyik bennem. Ebből arra következtettem, hogy ha meglepem a váromással, kinos helyzetbe hozom, úgy tűnnék fel a dolog, mintha a hála révén olyasmire akarnám kényszeríteni, ami még az eszébe sem jutott eddig. Hallgattam tehát s elhatározottam, hogy hozzám szoktatom, megszerettem magamat. Joggal remélhettem ezt, mert kegyed jó és nyájas volt hozzám s nekem elvégre jogom volt a boldogsághoz. Már már azt hittem, hogy közel férköztem a szívéhez, mikor közibénk állott egy fiatal férfi. A nevét nem említem. Hiszen ugyis tudja. Észrevettem, hogy szereti önt s ön is szerelmes vonzódással van hozzá. Észrevettem, még mielőtt kegyed észrevette volna. Olyan orvos vagyok, aki a lelkek misériumaihoz is ért egy keveset. Az ön szülei akkor már tudtak szándékomról s örömmel adták beleegyezésüket a házassághoz. En kértem őket, hogy ön előt titkolják el szándékomat. Ha csak egy szót szólok akkor, midőn ön még tiszt-

Egy évtizednél hosszabb ideig tartó együttélés ideje alatt társadalmi rangkülönbség nélkül megszerette huszárjainkat mindenki, nemcsak katonai erényeiknél fogva, hanem azért is, mert meg volt bennük azon feltétel, mely képessé tette őket arra, hogy a polgárság szeretetét maguknak kivívják. Az osztatlan szeretet megnyilatkozásának tekinthető azon sajnálkozás, mely a polgárság szavaiból kiérezhető, mikor huszárjaink távozásáról beszélnek s midőn ezen sorokban búcsúszavunkat megújítjuk, nem mulaszthatjuk el, hogy újból és újból ne adjunk kifejezést azon őszinte sajnálkozásunknak, melyet derék és szeretet huszárjaink távozására fölöttézetlenül érezünk. Vigyék el magukkal szeretetünk biztosítását és távol tőlünk, gondoljanak vissza arra, hogy meleg szeretettel ápoljuk emléküket, mely nekünk mindenkoron kedves. A búcsú bankett mindvégig emelkedett hangulatban folyt le és tartott egész a reggeli órákig.

Az ilyen alkalmakkor szokásos beszédek sorát Dr. Bogdán Zsivkó polgármester nyitotta meg Ó Felsőre üritvén poharát, majd pedig a polgárság nevében a tisztikara üritette poharát, éltetvén azokat úgy a maga, mint a város polgársága nevében.

Majd felállott lovag Reinert Gyula alezredes magyar nyelven mondván szép felköszöntőt a polgármesterre, melyben arra kérte a város polgármesterét, mikép a tisztikar nevében fejjeze ki a polgárság iránti tiszteletüket, melyet mindenkor érzelt a tisztikar a polgárság iránt. Utána Tellesky Kristóf városunk országos képviselője az ő szokott meleg közvetlenségével a távozó tisztikart köszöntötte fel nagy éljenzés kíséretében. A beszéd elhangzása után szólásra emelkedett a mindenki által szeretett és közbecsülésnek örvendő Dobay Lajos huszárkapitány.

Huszárosan, a katonaebernél ritkán tapasztalható formás és szép beszédben mondott Istenhözadót a városnak. Szavai melyeket a polgármesterhez, mint a város polgárságának képviselőjéhez intézett, nagy lelkesedést idéztek elő. Dobay kapitányt nem egyszer volt alkalmunk hallani nyilvánosan beszélni és valahányszor beszélt, mindig úgy eltalálta a hangot és mindig oly finom modorban szólalt fel, hogy minden beszédje után mindjobban befészkelte magát a polgárság szívébe és hódította a maga részére annak tiszteletét és szeretetét. Ilyen volt a bucsubeszédje is, melylyel csak öregbítette az iránta megnyilatkozó rokonszenvet és szeretetet. Dobay kapitány lelkes beszédje után megszólalt a

táiban sem volt azzal a fiatal emberrel, a szülei módját találták volna annak, hogy öök ne találkozzanak többé s e szerelem meghalt volna csirájában. De én nem szóltam. Bántotta férfiaságomat, hogy ilyen agyafurt politikával jussak s kegyed szívéhez. Biztam magamban, hogy talán én is érek annyit, mint az a fiatal ember, akinek ön semmit nem köszönhet, akit azelőtt sohse látott. Csalódtam. Kegyed hidegen ment el mellettem, amikor ő is jelen volt, nem hallotta szavamat, nem látta a szemem villanását, amikor az idegen eljött. Nem értett, nem figyelt engem, csak őt. Végtelenül boldogtalannak és nyomorultnak éreztem magamat, már azért is, mert tudtam, hogy mellettem boldogabban, nyugodtabban telne el az élete, mint az ő oldalán, akinek jelleme határozatlan s még pályája kezdetén áll. Láttam, mint őt mind nagyobb mérvűket az öök szerelme s végre is a kétségbeesés gyávává tett, a szüleihez fordultam segítségért. Most itt állok ön előtt, én, a meglett, a tudományokban jártas, szerelmes férfiú, mint az ártatlansága tudatában vergődő vádolt és várom ítéletemet.

Tilda folyton sirt, mialatt az orvos beszélt, s mikor az abbahagyta, letörölte könyeit. Imbolygó léptekkel ment oda az orvoshoz, megfogta kezét és szólott:

— Az öné leszek, doktor ur!

Erdősi Dezső.

3. huszárezred civil auditorja és titkos aktív huszára ezilvilben Dr. Türk Marcell. Dr. Türk most is hű maradt önmagához, mert bár a humor mezébe bujtatta mondkáját, de azért a távozó barátokhoz intézett beszédjéből ezer drágakökönt kiesillogott az ő szeretni tudó lelkének fájdalma. Majd pedig egy másik felköszöntőjében a nő tisztek feleségeiről emlékezett meg ékes beszédben. Vögel Dezső főbíró szintén a tisztikarra mondott áldomást.

A reggeli órákig együtt volt illusztris társaság az egymás iránti szeretet és becsülés érzelmeivel vált meg egymástól.

— **Letics püspök installációja.** Letics György dr. ujonnan kinevezett temesvári gör. kelet szerb püspököt—vasárnap szentelte fel püspökké Brankovics György patriárka nagy ünnepek között. Az új püspök a husvéti ünnepek Karlovczán fogja eltölteni, honnan április hó 28-án érkezik Temesvárra, a mikor ünnepélyesen lesz installálva. A szertartásra hír szerint Brankovics patriárka is Temesvárra érkezik.

— **A zászlósértési ügy** befejezést nyert tegnap délután, a menyiben tegnap történt az ügyben az ítélet kihirdetése. Vádolva volt Grbanusity Lyuba, Joanovits Simon és Dr. Udiczky István. Mindhárom vádlottat felmentette a bíróság. Grbanusityot, mert semmikép sem tudta, hogy mit tett, Joanovits Simont, mert egyáltalán nem volt arra nézve bizonyíték beszerezhető, mikép neki része volt a zászlósértési ügyben Dr. Udiczkyt is felmentette a bíróság, de az ítélet indoklásában valóságos erkölcsi kivégzést végzett a felmentett ügyvéddel. Az ítélet egyébként jogerőre emelkedése után az ügyészi megbízott felebbezése folytán az illetékes ügyvédi kamarához terjesztetik fel. Az ítéletben mindhármán megnyugodtak.

— **Búcsutisztelgés.** Szerdán délelőtt 11 órakor tette meg hivatalos búcsulátogatását a helyben állomásozó 3. Hadik huszárezred divíziójának tisztikara a város polgármesterénél. A tisztikar élén lovag Reinert Gyula alezredes jelent meg a polgármesteri hivatalban, hogy eltávozásuk alkalmából tőle, mint a város fejtől—búcsút vegyenek és mint az alezredes kiemelte beszédjében, köszönetet mondjanak azért a figyelemért, melyben minden időben a polgárság részéről részesültek. Dr. Bogdán Zsivkó rövid, de sokat kifejező, érdelemgazdag szavakkal köszöntö meg a huszár tisztikar figyelmét és Isten áldását kérve rájuk, annak a kívánságnak adott kifejezést, hogy a távozó tisztikar a polgárság szeretetét és tiszteletét mint emléket vigye magával. A beszéd elhangzása után előlépett Bekker huszárörrmester és a legénység nevében mondott köszönetet mindazon jókért, melyekben a polgárság részéről a legénység részesült. A hivatalos tisztelgés után a polgármester a város tanácsa nevében 200 koronát adott át lovag Reinertnek, mint a város adományát, melyből a legénység legyen megvendéglendő. Ezután szívélyes búcsúvétel után Wachtel Leó rendőrkapitányt kereste fel a tisztikar, hol szintén lovag Reinert alezredes tolmácsolta a tisztikar érzelmét, köszönetet mondván a hivatalos érintkezés folytán tanusított előzékeny figyelemért, melyre Wachtel Leó rendőrkapitány általános helyeslés között válaszolt különösen kiemelte azt, hogy alig meri remélni, hogy valaha is módja legyen, hogy ilyen tisztikarral találkozzék, mint a távozó Hadik huszárok tisztikara. Wachtel Leó rendőrkapitányának a megindultság hangján mondott válasza és szavai mély benyomást tettek a jelenvoltagekra. Bekker örmmester a legénység nevében katonás rövidséggel szintén köszönetét tolmácsolta.

— **Zsidók husvétja.** Tegnap este kezdődtek a zsidóknál a husvéti ünnepek. Az istenítisztelet a két első és két utolsó napján egyházi szónoklattal lesz kapcsolatos. A mai ünnepnapon az istenítisztelet d. e. 10 órakor veszi kezdetét.

— **A katonai akadémiák.** A honvédelmi miniszter, arra való tekintettel, hogy a

közönség nagy része a közös hadseregbeli katonai akadémiákba való belépés módjáról, az akadémiák tantervéről és oktatási rendszeréről nincs tájékozva, most a pályázók részére tájékoztatást adott ki. Ezt a füzetet a honvédelmi minisztérium segédhivatali főigazgatójánál díjtalanul meg lehet kapni.

A honvédelmi miniszter egyszersmind a magyar ifjúsághoz ezt a fölhívást intézi:

Mindnyájunk hő óhaja, hogy a magyar katonák magyar tisztek által képeztesse ki s azok által vezettesse a harcba.

E hő óhajtása most teljesülhet, mert a közös hadsereg nevelőintézetében magyar honos ifjaknak annyi hely van biztosítva, amennyi a magyar csapatoknak magyar tisztekkel való ellátására szükséges; a nagy számú magyar állami alapítványi helyek pedig a szegényebb sorsú ifjak számára is megnyitják a katonai intézeteket.

De hogy tényleg meg legyen a kellő számú magyar tiszt a közös hadseregben, ahhoz a társadalomnak s különösen a magyar ifjúságnak támogatása is szükséges.

Hozzátok fordulok tehát, magyar ifjak, léjete rá e tágas utra, melyet számotokra építettünk, hogy a közös hadsereg tisztikarába bejuthassatok, foglaljátok el a számotokra főtartott helyeket, vigyék be a hadseregben magas hazafiságtokat—nem ellenzi azt senki—egyesítsétek azt a magyar nemzet hagyományos Király és Dinasztia hűségével s legyetek szeretett hazánknak és a monarkianak erős védői s koronás Királyunk hű katonái.

— **Ablakvandálok.** Az elmúlt héten két szerb suhancz valóságos pusztító hadjáratot intézett a lakóházak ablakai ellen. Éjjeli sétájukat arra használták, hogy tizenhat különböző helyen összesen 54 ablakot vertek be. A rendőrség a tettesekben Popov Rada Gyuricsin és Popov Rada Kantarovot puhaltotta ki és történt kihallgatásuk után átkísérte őket a büntető járásbíróhoz, ahol Dózsa Himér kir. bíró nyomban példás ítélettel büntette a rakoncátlan frátereket. Tekintettel, hogy a suhanczok már többszörösen büntetve voltak, Popov Rada Kantarov 6 heti elzárás és 20 korona bírság, nem fizetés esetén még egy napi elzárásra, Popov Páda Gyuricsin pedig 4 heti elzárás 20 korona bírság vagy egy napi elzárással marasztaltatott. Hiszük, hogy ezen szigorú, de igazságos ítéletnek meglesz a gyümölcse és elveszi a duhaj suhanczok kedvét a további ablakbeveréstől.

— **Eltűnt asszony.** Martinov Szvetozár helybeli napszámos a minap bejelentette a rendőrségen, hogy míg ő munka után járt, felesége kileuc hónapos kis gyermekével a lakásáról nyomtalanul eltűnt.

— **Kegyetlen gyermekek.** Basahidról jelentik lapunknak f. hó 24-dikéről, hogy Stevanov Aron odavaló öreg embert valami családi összeszólalásból kifolyólag Sándor nevű 24 éves fia és Karolina tizenhat éves leánya félholtra verték. A tizenhat éves öreget bosszu ősz hajánál fogva földre teperték csizmasarokkal fején, arcán összerugdostak és egész csomó haját a vonzolás közben kitépték. A kegyetlen gyermekeket a csendőrség feljelentette.

— **A földmivélsügyi miniszter Török Kanizsán.** Tallian Béla földmivélsügyi miniszter szerdán Török Kanizsára utazott s a husvéti ünnepekét családja körében török-kanizsai birtokán tölti.

— **A torontáli atletikai klub vivóversenye.** A torontáli atletikai klub május 7-én és 8-án rendezte harmadik országos kardvivó versenyét. Ez alkalmával végleg kiadatik a torontáli vándordíj, melyet eddig egyszer Mészáros Ervin és egyszer Matuskovics Imre e két jeles amateur vivott ki egy-egy fényes győzelemmel egylete számára. Ez idén bármely versenyző, ez egyszeri győzelem révén, végleg elviszi a ritka szép díjat, egy masszív ezüst gladi-

tort. ábrázól A klub tizéves fenállásának ünnepekre keretében rendezte ezen nagyszabású versenyt, amelyből a bajnokok sinesenek kizárva s így remélhető, kardvívóink valódi elitje fog e napon Nagybecskerekben találkozni annál is inkább, mert igen sok kiváló — a versenyben részt nem vevő — megígérte, hogy a verseny után rendezendő akadémián fellép.

Katonák és a magyar helységnevek. Törvény van arra, hogy Magyarországon csak magyar és nem német nevűkön szabad a helységneveket használni és mégis úton útfélen azt látjuk, hogy a katonai hatóságok következetesen tudatlanságból vagy esőkönyösségből-e, de mindig német nevűkön nevezik a városokat. Így legutóbb a 83. hadkiegészítő kerület parancsnoka Herr major Foggyvernek Szombathely helyett Steinamangert használ. Ideje volna már, hogy ezeket az urakat kitanítanák arra, hogy Magyarországon vagyunk és nem Ausztriában.

Fogyasztási szövetkezet. A negyedik negyedben mint egy kétszáz szerb gazda fogyasztási szövetkezetet létesített fűszer áru és élelmi cikkekkel. A szövetkezett tagjai kötelezték magukat minden napi szükségleteiket kizárólag a szövetkezetnél beszerezni.

A Torontáli szőnyeggyár új gazdája. A kereskedelemügyi m. kir. minister a m. kir. pénzügyminister hozzájárulásával, az 1899. évi XLIX. t. cikkben meghatározott és az 1895. évi április hó 26-án 27.316. szám alatt kelt rendelettel 1895 évi márczius hó 6-ától számítandó 15 évre engedélyezett állami kedvezményeket a „Torontáli szőnyeggyár részvénytársaság” igazolt jogutódjára, a „Torontáli szőnyeggyár Nagybecskerekben Dungserszky Lázár és fia” cégére átruházta.

Felhívás előfizetésre.

A közeledő negyedév alkalmából kérjük lapunk barátait és előfizetőit, hogy előfizetéseiket megújítani sziveskedjenek.

Főszerkesztő és laptulajdonos

Dr. KISS KÁROLY.

Felelős szerkesztő

HOFFMANN JÁNOS.

Kiadói-Nyomda, Nkikindán. Telefon. sz. 15.

A

Kiadói-Nyomdában

jó házból való két
flu tanonczul
azonnal felvétetik.

3074 szám tkv. 1904.

Vissz árverési hirdetemény.

A nagyikikindai kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Mr. vicsin Gyura nagyikikindai lakos végrehajtónak Jerinkity Ráda nagyikikindai lakos végrehajtást s envedett elleni 300 kor. tőke és jár. kielégítése iránti ügyében a nagyikikindai kir. törvényszék területén levő s a nagyikikindai 1087 számú telekkönyvben A I 6 sor. 1906—1907/a hr és 549/a ö. i. szám alatt felvett 3/15 részben Jerinkity Ráda 3/15 Jerinkity Miléva, 3/15 részben Jerinkity Vászta 3/15 részben Prekajszki Péter 1/15 részben Liszul Milivoj, 1/15 részben kiskoru Liszul Szvetozár és 1/15 részben kiskoru Liszul Liles tulajdonául felvett ingatlan az 1881: LX. t.-cz. 156 §-ának c. pontja értelmében egészben 1205 korona kikiáltási árban a nagyikikindai kerületi első takarékpénztár, késedelmes árverési vevő veszélyére és kárára ezen kir. törvényszék árverési termében 1904 évi május hó 3-ik napjának d. e. 10 órájkor birói végrehajtási árverés alá fog bocsátatni és a kikiáltási áron alul is elfog adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezeihez letenni vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismerényt át szolgáltatni.

Nagyikikindán a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál 1903. évi márczius hó 15-én.

Kapustyák.

kir. trvszéki bíró.

Mindenféle üzlet könyvek takaréktárak és kereskedelmi üzletek részére kaphatók a Kiadói Nyomdában

Eladó ház, bérbevehető lakás.

Az első városnegyedben a Kada-féle szálló közelében egy kitűnő karban levő ház, mely 7 szobából, zárt folyosóból, két konyhából, mosókonyhából, két élestárból, pinczéből, két padlásból s a megfelelő udvari helyiségekből áll, gyümölcsös kerttel, gazdasági és diszudvarral szabad kézből eladó, esetleg, azonnal bérbevehető. Közelebbi felvilágosítást ad a lap kiadóhivatala.

Kérjen mindenki

saját érdekében

Valódi Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé

csak oly csomagokban, a melyek a Kneipp páter védjegyet és a Kathreiner nevet viselik, és kérülje gondosan a szállány utánzatok elfogadását.

04.11/b

Üzlet áthelyezés!

Van szerencsém a Nagyikikinda és környéke nagyérdemű közönségének szives tudomására juttatni, hogy az évek óta a JUNG-féle házban lévő

üveg-, porcellán- és lámpa-kereskedésemet a városi bérházba, közvetlen a KASS-féle szálloda mellett, áthelyeztem.

Főelvem ezentul is az lesz, hogy vevőimet gyors, pontos, lelkiismeretes és olcsón kiszolgálhassam.

Kiváló tisztelettel

Grifatong Péter,

Nagyikikinda.

PÉNZ

4%-OS

törlesztéses kölcsönöket nyújtunk budapesti és külföldi elsőrangú pénzügyintézetektől a földbirtok és ingatlan % értékeig I. és II. helyre 15—65 évig terjedő időtartamra.

Személyhitelt! papoknak, katonatiszteknek, állami- és magánhivatalnokoknak, kereskedőknek és iparosoknak keze- és kezes nélkül 1—15 évig terjedő időre **gyorsan** és **discretens**

Bank- és magánadósságok convertálása.

Meller Lajos és Társai

bankbizomány

Budapest, VI., Dávid-utoza 15.

(Törvényszéki leg bejegyzett cég.)

(Válasz bélyeg.)